

The Lazy Lies: «Cantant en anglès es tanquen unes portes i se n'obren d'altres»

*La banda presentarà el seu nou disc el 3 de febrer a la sala Nota 79 de Barcelona
| Parlem amb en Roger Gascon, principal compositor del grup*

The Lazy Lies | Miquel Taverna

The Lazy Lies van debutar el gener de 2016 amb un disc homònim, de sonoritat seixantera, que va aparèixer a diverses llistes de millors àlbums de l'any fins i tot als Estats Units. Dos anys més tard, després d'haver passat pel Curtcircuit o haver telonejat Roger Hodgson de **Supertramp** al Festival Jardins de Pedralbes, publiquen el seu segon disc, *Less Talk More Action* (U98 Music). **The Lazy Lies** són Montse Bernad -veu i percussions-, Roger Gascon -veu, guitarres i teclats-, Xavi Mir -guitarres-, Dedé Camprubí -baix- i Josep Mateo -bateria-. Parlem amb Roger Gascon sobre les novetats que podem trobar al nou àlbum.

Quins són els canvis més evidents que podem trobar entre el primer i el segon disc?

Roger Gascon: Hi ha una certa evolució. El primer disc consistia bàsicament a plasmar el que fèiem al directe: dues guitarres, baix i bateria a la majoria dels temes. En aquest disc hem incorporat pinzellades esporàdiques de cordes i vents per donar matisos que portin les cançons una mica més enllà. Hem actualitzat una mica el so i hem explorat estils que no apareixien al primer disc. Podríem dir que és un disc més ric i variat, mantenint el mateix punt de partida influït per la música dels anys 60.

Quins temes tracteu al nou disc?

R.G: Hi ha una mica de tot: valentia, ficció, nostàlgia, denúncia, natura, societat i una mica d'amor i desamor, però potser el fil conductor de tot són les metàfores i els dobles sentits. El disc n'està ple. Res no és el que sembla a primera vista.

Melodia i lletra van lligades o una va abans que l'altra?

R.G: Depèn de la cançó. A vegades m'ha vingut la melodia sencera i al cap d'uns dies n'he fet la lletra, com a "Spiral Skies", i a altres cançons han sorgit lletra i música de cop, com a "Mon Petit Chouchou". Tinc un arxiu al mòbil on vaig apuntant tot d'idees de lletres, i a vegades estan esperant que arribi la música adequada per elles, com va passar amb "Flower Garden", "What We've Done" o "Just Fine".

Quines bandes us han influït?

R.G: Crec que a la nostra música s'hi pot apreciar la influència de la música dels anys 60, però també de grups més actuals. Ens han dit que en certs moments recordem el costumisme dels **Kinks**, les harmonies dels **Beach Boys**, les guitarres dels **Byrds** o les melodies dels **Beatles**, i que quan canta la Montse té un aire a **Nancy Sinatra** o **Dusty Springfield**. Òbviament aquestes comparacions ens omplen molt, però nosaltres no busquem assemblar-nos a ningú en concret, sinó fer un tipus de música que teníem moltes ganes de fer.

Al primer àlbum, per exemple, fèieu honor a totes les Sally del món del britpop, el pop i el rock. Trobarem alguna cosa de l'estil a *Less talk more action*?

R.G: Hi ha un homenatge a la figura de Vincent Van Gogh. "Spiral Skies" està escrita des del seu punt de vista.

Quin procés de composició segueixes com a compositor principal?

R.G: El cert és que no tinc cap tipus de procés de composició. Les melodies i les idees per lletres em venen als moments més inesperats, tot i que a vegades una frase d'algun llibre o d'una sèrie em pot servir com a punt de partida. Això em va passar amb "Pinstripe Suit", per exemple. Vaig agafar el concepte d'aquest vestit d'home de ratlles fines, estil gàngster, i vaig imaginar una història sobre algú de classe mitjana-baixa que es deixa el sou per comprar-se un vestit d'aquests i estar elegant com Clark Gable, però acaba tenint algun petit problema. I per donar-li una volta més a la història, la cançó la canta la Montse en primera persona.

Per què totes les cançons són en anglès? Heu pensat alguna vegada a fer algun tema en català o castellà?

R.G: La sonoritat de l'anglès ens encaixa molt en la música que fem. Totes les influències que tenim en la música d'aquest estil són en aquest idioma, i no ens vam plantejar en cap moment cantar en un altre idioma. De moment, no entra en els nostres plans cantar en català o castellà, però tampoc és una cosa que es pugui descartar rotundament, almenys pel que fa al català.

Cantant en anglès us tanqueu portes o, al contrari, se n'obren?

R.G: Cantant en anglès es tanquen unes portes i se n'obren d'altres. Està clar que a Catalunya tenim molta menys repercussió pel fet de cantar en aquest idioma, però hi ha gent dels Estats Units, Japó, Austràlia o Regne Unit que ens segueix i ha adquirit el nostre primer disc i això no crec que fos així si cantéssim en català.

Quins són els vostres plans propers? Teniu concerts tancats?

R.G: Per començar presentarem el disc el pròxim 3 de febrer a la sala Nota 79 de Barcelona. Serà especial perquè comptarem amb col·laboracions i després punxarem música nosaltres mateixos. El 17 de febrer toquem a la Fnac El Triangle. D'aquí a unes setmanes anunciarem més concerts.

Heu pensat a sortir de Catalunya?

R.G: No descartem sortir de Catalunya i explorar altres països. De fet, ens encantaria. Qui sap, potser ens surt l'oportunitat abans del que pensem!